

Fitxa Tècnica	
Títol:	Mare de Déu de Sallent de Sanaüja
Autor:	Desconegut
Cronologia:	c. 1350
Tipologia:	Escultura Exempta
Material:	Alabastre Policromat
Mides:	118 x 39 cm
Tema:	religiós
Localització:	MNAC (Barcelona)

Context: L'Art gòtic és propi de la **baixa edat mitjana** que es caracteritza per grans canvis socials i econòmics. Al s. XIII s'inicia un període d'expansió de caràcter unificador i universalista. Aquestes condicions afavoreixen el renaixement de les ciutats i el sorgiment d'una nova classe social: la burgesia. Aquesta facilita la cultura, ja que la passa en mans dels ordes mendicants. A causa d'això la societat es «sensibilitza», s'humanitza. Així doncs, comença un corrent: l'Humanisme.

Descripció Formal

- La Mare de Déu de Sanaüja es caracteritza per l'equilibri i per l'harmonia en les proporcions.
- Els plecs de la túnica i la gestualitat mateixa dels dos cossos estan estudiats per afavorir aquest equilibri i harmonia visuals.
- La distribució horitzontal que mostren els plecs de la túnica de la Verge a l'alçada del pit i els de les cames de l'Infant, trenquen la verticalitat que predomina a la resta de plecs, que cauen amb elegància i amplitud.
- La manera de llibertat i suau de la caiguda dels plecs aporta moviment a l'escultura.

Temàtica

- La imatge representa a la Mare de Déu coronada com a la reina del Cel i al Nen Jesús agafat per aquesta.
- Aquest grup escultòric té l'origen en la imatge romànica de la Mare de Déu com a *Sedes Sapientine*, és a dir, com a Tron de Saviesa representada en el Nen Jesús.
- Es pot veure el canvi fonamental entre l'art romànic que preferia una imatge de la Mare de Déu en posició sedent i actitud severa i estàtica, i l'art gòtic que expressa una gran dolçor. Aquest gest el faria qualsevol mare en portar el seu fill en braços (naturalisme).

D'una banda era ornamental i de l'altra tenia com a objectiu apropar la religió al poble i transmetre un missatge de bondat divina i d'esperança en la fe. En aquesta època, on la majoria de la població era analfabeta, la iconografia tenia un paper molt important. L'estàtua, doncs, donava bons arguments per estimular la fe popular.